

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010220
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4619010220.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného Y. Y., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Y. Y. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 13.11.2019, sp. zn. 0T/27/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 28. mája 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Y. Y. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci samosudkyňou napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Y. Y. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania (v jednočinnom súbehu) prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že:

bez vodičského oprávnenia a po tom, čo požil alkoholické nápoje, dňa 09.06.2019 o 00:42 hod. v obci I. M., okres G. na miestnej komunikácii v smere od obecného úradu, ako vodič viedol motorové vozidlo továrenskej značky H. H evidenčné číslo BL XXX UP, kde počas jazdy pred domom č. XX bol zastavený a kontrolovaný hliadkou príslušníkov Obvodného oddelenia PZ Topoľčany, pričom po poučení policajtom o správnom používaní prístroja vykonanou dychovou skúškou na alkohol prístrojom AlcoQuant 6020 plus, číslo A 409029, číslo merania 897, dňa 09.06.2019 v čase o 00:45 hod. bola u neho nameraná hodnota 0,74 mg/l alkoholu v dychu, súčasne bolo zistené, že viedol vozidlo napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. spisová značka 46T/24/2008 zo dňa 26.06.2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spisová značka 4To/44/2014 zo dňa 04.09.2014, bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 roky a trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín spisová značka 4T/77/2015 zo dňa 01.07.2015, ktorý nadobudol u neho právoplatnosť dňa 22.09.2015, bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 2 písm. a), odsek 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 2 roky, pričom obžalovaný momentálne vykonáva trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 4 roky, uložený vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III.

Za tieto prečiny podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 348 odsek 1 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona a priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody na jeden rok, na jeho výkon ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 61 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie smerujúce iba proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil tvrdením, že bol odsúdený na základe svojej minulosti, ale teraz má rodinu, na ktorej mu záleží a je jej jediným živiteľom. Požiadal o uloženie podmieneného trestu.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 5 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie Krajského súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) v prejednávanej veci uskutočnilo v neprítomnosti obžalovaného.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny aj vo výroku o treste, v konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd, ktorému bola prejednávaná vec predložená na rozhodnutie preskúmal iba výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného nepochybne smerovalo, nezistiac ani vo výroku o vine a ani v konaní, ktoré všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzalo žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené aj všetky okolnosti charakterizujúce závažnosť činu (vrátane príčin a podmienok jeho spáchania) a osobné pomery obžalovaného dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o druhu a výmere obžalovanému ukladaného trestu (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov potrebných na zistenie vyššie uvedených, pre rozhodnutie o obžalovanému ukladanom treste potrebných skutočností a okolností na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých závažných chýb (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku), ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Aj preto skutočnosti a okolnosti, na ktoré súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadal, mohli vychádzať a napokon aj vychádzajú aj v tomto smere z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa aj k nim dospel po tom, čo jednotlivé dôkazy vyhodnotil v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa na strane jednej v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, na strane druhej následne uviedol aj všetky relevantné právne úvahy, ktorými sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona aj v otázke

trestu, teda predovšetkým aké poľahčujúce a aké priťažujúce okolnosti u obžalovaného zistil a aký je ich, z hľadiska použitia § 38 odsek 2, odsek 3 alebo odsek 4 Trestného zákona pre určenie zákonnej trestnej sadzby pomer, z ktorého dôvodu (ako aj a zvlášť s prihliadnutím na skutočnosti obsiahnuté v písomnom odôvodnení odvolania obžalovaného) nepovažuje odvolací súd za potrebné tieto ani doplniť, ani spresniť.

Z dôvodov vyššie uvedených a tiež z úplných právnych úvah obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, pri nepochybne správnom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku obžalovaného ako prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, prichádzalo do úvahy uloženie obžalovanému v prejednávanej veci podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnného trestu odňatia slobody v rámci trestnej sadzby až na dva roky ustanovenej za najprísnejší z v prejednávanej veci zbiehajúcich sa trestných činov, ktorým je prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, avšak upravenej zvýšením jej dolnej hranice podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona o jednu tretinu, teda na osem mesiacov, ktorá úprava je dôsledkom prevahy dvoch, u obžalovaného zistených priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/ (spáchal viac trestných činov), písmeno m/ (bol už za trestný čin odsúdený) Trestného zákona nad jednou, v § 36 písmeno l/ Trestného zákona uvedenou poľahčujúcou okolnosťou (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Z dôvodov vyššie uvedených a aj s prihliadnutím na všetky skutkové zistenia a ostatné okolnosti v odôvodnení napadnutého rozsudku uvedené možno aj podľa názoru odvolacieho súdu považovať výrokom o treste napadnutého rozsudku vo výmere jeden rok (teda temer úplne na dolnej hranici vyššie uvedeným spôsobom zistenej zákonom ustanovenej trestnej sadzby) obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody, vrátane zaradenia obžalovaného na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci bol vo výkone trestu odňatia slobody, nielen za zákonu zodpovedajúci (§ 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku) ale aj za primeraný (§ 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona), pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu tak pokiaľ ide o jeho druh, ako aj výmeru zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistená jedna poľahčujúca okolnosť a dve priťažujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy) a preto je spôsobilý aj na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, lebo zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o uložený vedľajší trest obžalovanému súdom prvého stupňa a to trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie v zmysle ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 5 Trestného zákona, nadriadený súd len konštatuje zákonnosť a odôvodnenosť aj takéhoto druhu trestu s odkazom na správne právne úvahy súdu prvého stupňa pri jeho ukladaní, na ktoré v ďalšom len odkazuje, na viac, keď obžalovaný tento druh uloženého mu trestu v odvolaní ani nenamietal.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, ním podané odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).